

APPELLATE CIVIL

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼ਿਵ ਚੰਦ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1050

ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ (1890 ਦਾ IX)-ਸੈਕਸ਼ਨ 77-ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ। ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ - ਕੀ ਹੋਰ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੇਲਵੇ 'ਤੇ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਰੇਲਵੇ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ

ਨਾਥ ਵੋਹਰਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 21

ਮਈ, 1956, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਲ. ਖੰਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.-ਸ਼ਿਵ ਚੰਦ, ਸ਼ਿਵ ਚੰਦ ਅਗਰਵਾਲ ਸਟੀਲ ਰੀ-ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲ, ਟਾਂਡਾ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਰੀ-ਰੋਲਿੰਗ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਕਰੈਪ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ 195 ਟਨ 8 cwt.. 2 qrs ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 24 lbs.. ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੀ-ਰੋਲਿੰਗ ਲਈ ਸਟੀਲ ਸਕ੍ਰੈਪ ਰੇਲ ਦੇ ਟੁਕੜੇ। 20 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਕਲਿਆਣ (ਬੰਬੇ) ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 124 ਟਨ 3 ਸੀਡਬਲਿਊਟੀ ਅਤੇ 19 ਪੱਛ ਭੇਜੇ। ਕਲਿਆਣ (ਸੈਂਟਰਲ ਰੇਲਵੇ) ਤੋਂ ਜੁਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ (ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ) ਤੱਕ ਸਟੀਲ ਦੇ ਸਕ੍ਰੈਪ ਰੇਲ ਦੇ ਟੁਕੜੇ। ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਜੁਲੰਦੂਰ

ਸ਼ਹਿਰ, ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਨੇ III ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਭਾੜਾ ਵਸੂਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਸੀ। 3-3-8, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਮਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਣ ਕਿ ਇਹ ਚੂਰਾ ਲੋਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਰੇਲਿੰਗਾਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਿਵ ਚੰਦ ਨੇ (1) ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ, ਬੰਬਈ, ਅਤੇ (2) ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ, ਦਿੱਲੀ, ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। 6,362-1-0, ਜੋ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਡਬਲਯੂ.ਐਲ.ਸੀ. ਦਰਾਂ, ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਸਕ੍ਰੈਪ 'ਤੇ ਲਾਗੂ, ਰੁਪਏ ਹੋਣ। 1-5-3 ਪ੍ਰਤੀ ਮਣ। ਇਸ ਦਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦਾ ਠੇਕਾ ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਠੇਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਦਿ ਲੈਡਰਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਫਾਊਂਡਰੀ ਵਰਕਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।), ਕਿ ਇਕ ਰੇਲਵੇ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਦੋਵੇਂ ਰੇਲਵੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀ. ਆਰ. ਨਰਾਇਣਸਵਾਮੀ ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) ਵਿੱਚ ਪੀ.ਵੀ. ਰਾਜਾਮੰਨਰ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਗਣਪਤੀਆ ਪਿੱਲੈ, ਜੇ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਰੂਟ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਰੇਲਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 77 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 140 ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ੋਨਲ ਯੂਨਿਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ।"

ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਮੇਸਰਸ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 920 ਆਫ 1956 (21 ਦਸੰਬਰ,

1961 ਨੂੰ ਹੋਈ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਫਗੁਮਨੀ ਖੁੰਟੀਆ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਇੰਡੀਗ ਦਾ ਡੋਮੀਨੀਅਨ (3), ਸਹੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਹਰੇਕ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟਿਸ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ।"

ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (39 ਆਫ 1961) ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 78-ਬੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"s. 78-B. ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਓਵਰਚਾਰਜ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਵਿਨਾਸ਼, ਨੁਕਸਾਨ, ਵਿਗੜਨ ਜਾਂ ਗੈਰ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- (ਏ) ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਰੇਲਵੇ 'ਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ, ਤਬਾਹੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਤਬਾਹੀ ਹੋਈ ਹੈ,

ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ:

ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ, ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਖੋਪ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀਆਂ ਪੌਡਾਂ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਰਿਫੰਡ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 77 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ, ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 77 ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਲੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 77 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗਤ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 26 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)